

Блаженна Йосафата Гордашевська

Categories : [Про святих і блаженних](#)

Date : 20/11/2013

УКВІТЧАНА ЛЮБОВ'Ю
Душа, уквітчана любов'ю,
Готова все на жертву стати.
Всеціла, повна злуки з Богом -
це була наша Йосафата.

Вона - дівиця чиста й скромна,
Свій перший крок зробила сміло.
Для Господа і для Марії
Святеє розпочала діло.

Цвіте Згромадження Служебниць
Під пильним оком Йосафати.
Веде вона духовних доньок -
Засновниця і наша Мати.

Блаженна Йосафата (в народженні Михайлина Гордашевська *20 вересня 1869, Львів — †7 квітня 1919) — блаженна монахиня Української Греко-Католицької церкви, яка передбачила свою смерть і тіло якої після смерті було віднайдено нетлінним, і як мощі святого Йосафата перенесено з Відня до Риму. Сестра Йосафата була першою монахинею першого в Україні активного греко-католицького монашого чину, що опирається на богослов'я убогого Христа і провадить харизматичну працю поміж найбільш упослідженими.

Блаженна Йосафата народилась 20 вересня 1869 року в міщанській родині Якова Пукаса і Ксенії Гордашевської у Львові. З самого малку це була незвичайна дитина — відзначалась гострим розумом, людяністю і глибокою релігійністю.

Закінчивши з відзнакою школу, Михайлина через матеріальну скруту не змогла продовжити навчання і пішла працювати на фабрику скла. Згодом змінила шум і метушню фабрики на тиху працю гаптувальниці, щоб більше вправлятись у духовному житті, спілкуватись з Богом.

Три рази майбутня монахиня складала приватний обіт чистоти, а 1891 року звернулась до свого духівника, отця Єремії Ломницького, за допомогою у вступі до чину Сестер Василіянок — єдиного на той час у Галичині українського жіночого чину. Юна Гордашевська віддала перевагу чину, що займався активною працею серед простого народу, дарма, що такий ще не був створений. 1892 року Михайлину посилають жити до монастиря сестер Філіціянок, щоб вона набула потрібного досвіду активного чернечого й апостольського життя. Через два місяці вона прийняла облечини, взявши ім'я Йосафата. Отець Єремія Ломницький ЧСВВ побачив у Гордашевській моральну силу і потрібні чесноти, щоб очолити нову чернечу спільноту. Цього ж року вона поїхала в село Жужель (суч. Жужеляни) на Сокальщині, де місцевий парох уже підготував будинок для сестер. У 1902 році на загальних зборах сестер Служebниць Йосафату було обрано головною настоятелькою Згромадження. Мати Йосафата мужньо й терпляче зносила різні випробування.

Харизма чину, його апостольська місія мали на той час лише загальні риси. Сестра Йосафата впродовж усього свого життя брала активну участь у їхньому створенні. Вона вміла відчувати потреби часу, потреби народу і шукала нових засобів у місійній праці. Галицькі селяни часто страждали від хвороб — Йосафата привезла зі Львова книжку про лікарські трави та їх використання, ходила з сестрами полями, вишукуючи потрібні рослини, і сама готувала ліки. Вдячні селяни називали її «наша добра Сестра-лікар». А коли спільнота стала більшою, посилала послушниць на курси медсестер, які, до речі, закінчила сама. Тому, коли в селі з'являлись сестри, люди вже не звертались до ворожок і знахарів.

Часто траплялись пошесті, люди в панічному жасі перед хворобою боялися наблизитись навіть до найрідніших — тоді сестри без страху й огиди доглядали хворих, надаючи медичну допомогу і духовну розраду.

Пошесті, війна, висока смертність залишали сиротами сотні дітей, які жебракували по селах. Сестри організували для них сиротинці, де діти жили, отримували початкову освіту, знання ремесел.

Ці та багато інших проявів милосердя відповідали життєвому кредо Йосафати Гордашевської: «Виховувати серце народу і служити народові там, де є най-більша потреба».

Історики чину і біографи його засновниці водночас акцентують на глибокій інтравертності її характеру. Ще в дитинстві вона любила бігати до лісової каплички, подалі від людей, і там на самоті молитись. Це також підтверджують епізоди з її юнацького життя. А особливо внутрішня заглибленість, черпання енергії та сили зсередини своєї душі проявились у житті в монашій спільноті, у спілкуванні з сестрами — вихідцями з різних середовищ — під час кількох затяжних криз чину. Тоді їй довелося зустрітись з людською заздрістю, нещирістю, плітками тих людей, з якими вони разом створювали чин. Подібно, як і після початку важкої хвороби — туберкульозу костей — Йосафата «завжди вміла себе перебороти, завжди мала усміх на лиці».

Свідчення тих, хто особисто знав сестру, згоджуються в тому, що вона досконало

здійснювала євангельські ради і християнські чесноти. Вона була жінкою віри, жила Євангелієм, і зерно Божого Слова знаходило в її серці стократний плід. Так само швидко ширилась її праця — за життя сестри Йосафати Гордашевської чин заснував 40 осередків, де жили і працювали понад 400 послушниць.

Три тижні перед улюбленим святом Йосафати — Благовіщенням Марії — 1919 року монахиня передбачила свою смерть. Провіщення збулося, і вона померла на 49-му році життя, збулася також її молитва до Господа: «Забери мене з цього світа в тих літах, в яких буду найбільше підготована». Так сестра Йосафата померла від туберкульозу костей 7 квітня 1919 року, в ніч празника Благовіщення Пречистої Діви Марії. Дивлячись з історичної перспективи на життя Слуги Божої Йосафати, на той вплив, що справила її апостольська діяльність, мимоволі пригадуються великі монаші революції з їхніми творцями, засновниками нових типів християнської духовності — Святим Антонієм, Святим Франціском Асизьким, Святим Патріком «Ірландським», Святим Бенедиктом... Думається, що, якби не перепони воєнного часу, комуністичного режиму, рух Сестер Служebниць міг би перерости у щось подібне. Адже це була постать справді виняткова і свята на тлі «організованої галицької пересічності». Святість сестри підтвердили численні чуда і надприродні речі, які сталися за посередництвом сестри Йосафати.

27 червня 2001 року була проголошена блаженною Папою Іваном Павлом II у Львові.

Михайлина (сестра Йосафата) Гордашевська

Народжена у Львові, в Україні, Михайлина (сестра Йосафата) Гордашевська стала першою членкинею згромадження Сестер Служebниць Непорочної Діви Марії. Під її керівництвом семеро перших послушниць розпочали свою духовну формацію. Вона започаткувала служіння в галузі освіти й охорони здоров'я та наглядала за відкриттям нових місій.

Протягом свого короткого життя сестра Йосафата багато терпіла від нерозуміння, наклепів та чужого честолобства. 7 квітня 1919 р. вона померла у тяжких болях, спричинених туберкульозом кісток.

У листопаді 1982 р. земні останки сестри Йосафати були перенесені до невеликої каплиці в Генералаті Сестер Служebниць у Римі. Сотні людей шукали її заступництва у своїх мирських і духовних потребах. Генералат одержав численні свідчення про особливі ласки, отримані завдяки її заступництву.

Обряд беатифікації відбувся 27 червня 2001 р. у м. Львові під час Святої Літургії у візантійському обряді за участі Івана Павла II.

Документальний фільм "Блаженна Йосафата Гордашевська. Світло з України"

Оригінальна назва: Yosafata_Hordashevskia._Svitlo_z_Ukrainy. Формат: AVI. Розмір: 431,614 Mb. Тривалість: 32:51. Рік: 2001. Режисер: Alberto Pinato. Мова: Українська.

Про фільм:

Документальний фільм "Йосафата Михайлина Гордашевська. Світло з України"

Життя - Христос

Флп 1:21

оповідає про життя і діяльність великої доньки України, яка дбала не лише про спасіння власної душі, але й про долю своєї знедоленої нації, роздертою на той час між двома імперіями, як ласий шматок для лихих сусідів...

1919 - Блаженна Йосафата (Михайлина Гордашевська, черниця Української Греко-Католицької Церкви, яка передбачила свою смерть і тіло якої після смерті було віднайдено нетлінним, та як мощі святого Йосафата перенесене з Відня до Риму.

Сестра Йосафата була першою монахиною першого в Україні активного греко-католицького монашого чину, що опирається на богослов'я убогого Христа і провадить харизматичну працю поміж найбільш упослідженими.

Думається, що, якби не перепони воєнного часу, комуністичного режиму, рух Сестер Служebниць міг би перерости у щось величне. Адже це була постать справді виняткова і свята на тлі «організованої галицької пересічності». Святість сестри підтвердили численні чуда і надприродні речі, які сталися за посередництвом сестри Йосафати...